

Prop. 52 S

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Endringer i statsbudsjettet 2016 under Nærings- og fiskeridepartementet (Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS – rammer for kullvirksomheten)

*Tilråding fra Nærings- og fiskeridepartementet 5. februar 2016,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning og sammendrag

Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS (SNSK) driver kullgruvevirksomhet på Svalbard gjennom det heleide datterselskapet Store Norske Spitsbergen Grubekompani AS (SNSG).

Konsernet er i en krevende situasjon. Styret vedtok i desember 2014 å redusere kulldriften til et minimumsnivå som følge av vedvarende lave kullpriser og en krevende økonomisk situasjon. I dag foregår kulldriften i Svea Nord (seks mil sør for Longyearbyen) og i Gruve 7 (som ligger utenfor Longyearbyen). Lunckefjellgruven (som ligger nordøst for Svea) skulle etter forretningsplanen være i produksjon nå, men denne er innstilt. Konsernet hadde 206 ansatte ved utløpet av 2015, men gjennomfører nå en nedbemanningsprosess.

Arbeidsplassene knyttet til konsernets kullgruvedrift har i mange år bidratt vesentlig til stabil, helårlig norsk aktivitet og bosetting på Svalbard. Selskapet har et ressursgrunnlag som kan gi mulighet for forretningsmessig kulldrift på Svalbard i flere år fremover dersom markedssituasjonen bedres vesentlig. Foruten kullvirksom-

heten, arbeider konsernet med boligvirksomhet i Longyearbyen og arktisk logistikk.

Det Internasjonale energibyrået IEA og ulike markedsaktører peker på at de lave prisene og svake markedsutsiktene for kull skyldes bl.a. fallende forbruk av kull i USA og EU, utflating av forbruksveksten i Kina og overproduksjon globalt, og at denne situasjonen forventes å vedvare og bli forsterket av klimapolitikk og økt konkurranse fra fornybar energi.

Departementet la i Prop. 118 S (2014–2015) Endringer i statsbudsjettet 2015 under Nærings- og fiskeridepartementet (Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS – eiendommer og gruvedrift) frem forslag om å kjøpe eiendom fra SNSK og styrke likviditeten i SNSG. Stortinget sluttet seg til dette, jf. Innst. 343 S (2014–2015). SNSG ble tilført 295 mill. kroner ved at staten kjøpte grunneieendommer og infrastruktur av konsernet. Videre ble 205 mill. kroner bevilget som ansvarlig lån fra staten til SNSK. Midlene ble stilt til disposisjon for drift i SNSG. Stortinget sluttet seg også til departementets forslag om å innløse resterende aksjeiere i SNSK. Hensikten med dette var å kunne gi staten som eier økt fleksibilitet i den videre utvik-

lingen av konsernet. Staten, ved Nærings- og fiskeridepartementet, ble eier av alle aksjene i SNSK 15. juni 2015.

Bakgrunnen for Prop. 118 S (2014–2015) var en henvendelse fra styret om kapitalbidrag som følge av svake kullpriser, store tap på valuta-sikringsavtaler og svake markedsutsikter for kull. Det fremgikk av proposisjonen at likviditetstilførselen i første omgang skulle legge grunnlag for kullvirksomhet i begrenset omfang i 2015 og 2016, men med mulighet for drift ut over 2016. Videre drift ville imidlertid ifølge styret kreve at markedsforholdene utviklet seg positivt, at selskapet lyktes med kostnadsreduksjoner og at ny finansiering kom på plass. Det fremgikk også at dersom markedsforholdene ikke bedret seg, ville det være stor risiko for at kullvirksomheten i SNSG måtte avvikles etter årsskiftet 2016/2017. Det ble samtidig inngått en avtale mellom selskapet, SNSG, staten som eier og SNSGs bank (DNB) om hvilken produksjon mv. som skal foregå i SNSG frem til 31.12.2016 (restruktureringssavtalen).

Selskapet har i ettertid gjennomført store og krevende kostnadsreduksjoner. Det står likevel nå i en situasjon der markedspremissene etter styrets vurdering er så krevende at videre oppfaring i Lunckefjell, på kort sikt, er urealistisk sett fra et bedriftsøkonomisk ståsted.

Selskapet har utarbeidet en ny forretningsplan. På bakgrunn av denne har styret gått i dialog med staten som eier om hvordan statens mål med eierskapet i SNSK kan ivaretas. I forretningsplanen fremgår det driftsalternativer fra og med 2017 og forberedende aktiviteter i 2016. Styret foreslår å utvide driften i Gruve 7 til to skift og å stille gruveaktivitetene i Svea og Lunckefjell i bero (driftshvile). Den foreslåtte driftshvilen innebærer å konservere gruvene og driftsmidler slik at eventuell fremtidig oppfaring og produksjon i Lunckefjell kan gjennomføres. Styret foreslår en driftshvileperiode på inntil tre år, 1.1.2017–31.12.2019, med forberedende aktiviteter i 2016. Perioden reflekterer styrets syn på hvor lenge det er realistisk å ha driftshvile uten at tilstanden i gruvene forringes for mye. Slik driftshvile krever finansiering fra eier. I 2016 vil det i henhold til forretningsplanen foregå produksjon frem til og med april og deretter utskipping av kull og forberedelser til innføring av driftshvile og iverksettelse av to skift i Gruve 7.

Det er flere hensyn bak statens eierskap i SNSK. Etter en helhetsvurdering, hvor hensynet til opprettholdelse og videreutvikling av samfunnet i Longyearbyen på en måte som understøtter de overordnede målene i norsk svalbardpolitikk veier tungt, foreslår regjeringen at staten som eier

bidrar med kapital til å legge til rette for driftshvile i Svea og Lunckefjell og til at driften i Gruve 7 ved Longyearbyen videreføres og utvides til to skift, i tråd med forretningsplanen.

Videre drift i Gruve 7 vil bidra til fortsatt leveranse derfra av kull til kraftverket i Longyearbyen i en tiårsperiode. Driftshvile i Svea og Lunckefjell vil legge til rette for at noe aktivitet i Svea kan opprettholdes i en krevende omstillingsperiode for Longyearbyen og gi muligheter for eventuell oppstart av gruve drift i Lunckefjell i løpet av en periode på inntil tre år, dersom kullprisene, på tross av krevende markedsutsikter, øker vesentlig i denne perioden.

Videre drift i Gruve 7 og driftshvile som beskrevet over forutsetter at konsernets egenkapital og likviditet styrkes. Departementet foreslår at SNSK i 2016 tilføres ny egenkapital til investeringer, arbeidskapital og andre aktiviteter for å planlegge for driftshvile i Svea og Lunckefjell og iverksette to skift i Gruve 7, samt til delvis dekning av konsernets usikrede pensjonsforpliktelser i driftshvileperioden.

Med bakgrunn i ovennevnte foreslår departementet at det i statsbudsjettet for 2016 bevilges 112 mill. kroner over kap. 950, post 95, som tilføres som ny egenkapital i SNSK. Likviditeten som foreslås stilt til rådighet for SNSG må betraktes som risikokapital. Det foreslås derfor å bevilge avsetning til eventuelle fremtidige tap tilsvarende egenkapitalinnskuddets størrelse.

For å styrke soliditeten til SNSK foreslår departementet også at det ansvarlige lånet som omtalt over, på 205 mill. kroner, med tillegg av renter, konverteres til egenkapital i SNSK i 2016.

For å kunne videreføre drift i Gruve 7 og gjennomføre driftshvile i Svea og Lunckefjell vil SNSK-konsernet ved utløpet av 2016 ha behov for ytterligere likviditet, bl.a. for å kunne betjene fordringer SNSG har på morselskapet og eksterne kreditorens krav mot SNSG, som vil avhenge av den økonomiske utviklingen i selskapet i 2016. Alternativet til å tilføre slik kapital kan innebære konkurs i gruveselskapet. I tillegg forutsetter en iverksettelse av driftshvile i Svea og Lunckefjell, med dagens markedsutsikter og forventninger, en årlig bevilgning på 144 mill. kroner i inntil tre år fra og med 2017. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget om dette, bl.a. basert på den videre markedsutviklingen. Regjeringen vil også komme tilbake til Stortinget dersom det blir aktuelt å gjenoppta driften innenfor driftshvileperioden.

Departementet vil vurdere alternative løsninger og de strukturelle rammene for konsernets videre virksomhet, herunder også alternative løs-

ninger for eventuell videreføring av virksomhet i Svea og Lunckefjell, og vil ha en dialog med styret om dette.

Ved en eventuell avvikling av gruvevirksomheten har SNSG oppryddingsplikt i henhold til tillatelsene, og det er stilt krav om sikkerhetsstillelse fra selskapet for slike kostnader for Lunckefjell. Omfanget av oppryddingskostnadene er imidlertid usikre og avsatte midler synes ikke å være tilstrekkelig for samlede forventede oppryddingskostnader. Oppryddingskostnader kan også påløpe når produksjonen i Svea og Lunckefjell midlertidig opphører. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget om dette, dersom det skulle bli en aktuell problemstilling som krever kapital.

For bedre å reflektere de ulike hensynene staten har som eier i SNSK, vil regjeringen endre kategoriseringen av statens eierskap i selskapet. Regjeringen vil flytte SNSK fra kategori 3 – forretningsmessige mål og spesifikt definerte mål, til kategori 4 – sektorpolitiske mål. Dagens rammer for eierstyringen av selskapet ut over dette videreføres, og det stilles krav om effektiv drift.

Situasjonen rundt SNSK-konsernet understreker behovet for omstilling av svalbardsamfunnet. Regjeringen tar en aktiv rolle i dette. Etter forslag fra regjeringen har Stortinget allerede bevilget 50 mill. kroner til arbeidsplasser og omstilling i Longyearbyen over statsbudsjettet 2015. Regjeringen vil også fremme en egen stortingsmelding om Svalbard. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget dersom det blir aktuelt å tilføre SNSK midler til å gjennomføre nye prosjekter.

2 Om Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS

Selskapet ble stiftet i 1916 og har kullgruvedrift på Svalbard som sin hovedvirksomhet. I 1973 overvirket staten en tredjedel av aksjene i selskapet og fra 1976 eide staten 99,94 pst. jf. St.prp. nr. 125 (1975–76). Staten eier i dag 100 pst. av aksjene, etter at de resterende aksjeeierne ble innløst i juni 2015, jf. Prop. 118 S (2014–2015). Konsernet består av morselskapet Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS, med de heleide datterselskapene Store Norske Spitsbergen Grubekompani AS og Store Norske Boliger AS, samt datterselskapet Pole Position Logistics AS hvor SNSK eier 65 pst. av aksjene. SNSKs hovedkontor ligger i Longyearbyen.

Gruvevirksomheten foregår i Svea Nord og i Gruve 7 nær Longyearbyen. Om lag 35 pst. av kullet fra Gruve 7 selges til det lokale energiverket.

Produksjonen i den nye gruven i Lunckefjell nordøst for Svea er innstilt.

Etter selskapets vurdering hadde Gruve 7 en samlet kullreserve ved utgangen av 2014 på 1,9 mill. tonn og en forventet levetid, gitt to skift, på om lag ti år. I tillegg kommer indikerte ressurser på 2,0 mill. tonn. De indikerte ressursene er ventet å ha høyere svovelinnhold og dermed lavere kvalitet enn dagens kullreserve. Gitt at det vurderes forretningsmessig lønnsomt å hente ut indikerte ressurser kan det være produksjon i Gruve 7 også etter 2025.

SNSK eier ca. 380 boliger i Longyearbyen gjennom Store Norske Boliger AS. SNSK-konsernet er også den største innehaveren av utmål på Svalbard, med 324 utmål.

Det er redegjort nærmere for utviklingen i selskapet frem til 2010 i Prop. 118 S (2014–2015) Endringer i statsbudsjettet 2015 under Nærings- og fiskeridepartementet (Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS – eiendommer og gruvedrift).

Styret i SNSK vedtok i 2010 en forretningsplan for kullgruven i Lunckefjell, og søkte om tillatelse til relevante aktiviteter hos Sysselmannen. Sysselmannen anbefalte i 2011 til daværende Miljøverndepartementet at SNSG fikk åpne kullgruve i Lunckefjell, og det ble gitt tillatelse til dette i desember 2011. Med bakgrunn i forretningsmessige vurderinger bl.a. basert på en bedriftsøkonomisk vurdering foretatt av Deloitte, meddelte daværende Nærings- og handelsdepartementet styret i SNSK at departementet ikke ville motsette seg selskapets planer for åpning av kullgruve i Lunckefjell. Det første kullet ble tatt ut av Lunckefjell i oktober 2013. Samlet investeringskostnad ble beregnet til om lag 1,2 mrd. kroner. Selskapet finansierte prosjektet gjennom opparbeidet egenkapital. Kullreserven i Lunckefjell er om lag 8 mill. tonn.

Styret i SNSK henvendte seg 16.1.2015 til staten som eier, og anmodet om eiers medvirkning til gjennomføring av en tiltaksplan. Styret hadde konkludert med at det kraftige fallet i kullprisene gjennom 2014, i kombinasjon med store urealiserte tap i inngåtte valutaterminer, tilsa at det ikke var grunnlag for videre drift uten ny tilførsel av kapital. Stortinget sluttet seg til departementets forslag om å bevilge 295 mill. kroner til eiendoms kjøp fra konsernet og om å gi et lån på 205 mill. kroner til SNSK. Det var en forutsetning at kapitalen skulle kanaliseres til SNSG, hovedsakelig gjennom et lån fra SNSK til SNSG. SNSK ble samtidig, på visse vilkår, gitt anledning til å forvalte grunneiendommer og infrastruktur som staten kjøpte. Lånet fra staten til SNSK ble gitt til mar-

kedsvilkår, og slik at SNSKs betjening av det tilsvarende, og avhenger av, SNSGs renter og avdrag til SNSK.

Løsningen innebar at staten fikk direkte eierskap til grunneiendommer og infrastruktur på Svalbard som tidligere var eid av SNSK-konsernet. Samtidig ble det inngått en restruktureringsavtale mellom SNSK, SNSG, staten som eier og SNSGs bankforbindelse (DNB). Avtalen innebar bl.a. at deler av terminkontraktene på valuta ble terminert, og der bankforbindelsen bidro til en løsning. I forbindelse med restruktureringsprosessen er driften i selskapet redusert til minimum, hvilket innebærer at driften i Lunckefjellgruven er midlertidig avsluttet.

Statens mål med eierskapet i SNSK ble i Meld. St. 27 (2013–2014) Et mangfoldig og verdiskapende eierskap, som ble behandlet av Stortinget i februar 2015 jf. Innst. 140 S (2014–2015), formulert slik: «Målet med statens eierskap i Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS er å bidra til at samfunnet i Longyearbyen opprettholdes og videreutvikles på en måte som understøtter de overordnede målene i norsk Svalbard-politikk. Selskapet skal drives på forretningsmessig grunnlag og med sikte på å levere konkurransemessig avkastning. Statens mål med eierskapet ivaretas gjennom at staten er eier i selskapet og ikke ved særskilte føringer fra eier på selskapets operative virksomhet.»

3 Økonomisk utvikling for SNSK

Konsernet har i perioden 2004–2013 hatt et samlet overskudd på om lag 1,5 mrd. kroner og det har utbetalt nær 500 mill. kroner i utbytter. Relativt gunstige kullpriser og positive effekter fra valutasikringsavtaler bidro til resultatene. Siden 2011 har kullprisen falt betydelig, og SNSGs kulldrift har gått med underskudd siden 2012. I 2014 fikk SNSK et resultat etter skatt på -1,1 mrd. kroner og resultatet etter skatt for 2015 ventes å bli om lag -0,5 mrd. kroner. Det er i 2014 og 2015 gjennomført nedskrivninger som følge av negativ verdiutvikling av bl.a. SNSGs eiendeler og valutasikringer. I 2013 og 2014 produserte SNSG henholdsvis om lag 1,9 og 1,7 mill. tonn salgskull, sammenlignet med en produksjon på om lag 0,9 mill. tonn i 2015.

4 Orienteringer til Stortinget

Stortinget er orientert om SNSKs virksomhet og planer for gruvevirksomhet i Lunckefjell gjennom

Tabell 3.1 Nøkkeltall for SNSK-konsernet, i mill. kroner

Resultatregnskap	2014	2013	2012
Produksjon salgstonn (1 000 t)	1 675	1 855	1 229
Driftsinntekter	1 021	1 319	926
Driftsresultat	-794	-76	-378
Resultat etter skatt	-1 093	-64	-234
Balanse	2014	2013	2012
Anleggsmidler	431	1 304	1 008
Omløpsmidler	684	1 025	1 266
Sum eiendeler	1 115	2 329	2 274
Egenkapital	415	1 492	1 557
Gjeld og forpliktelser	699	837	717
Sum egenkapital og gjeld	1 115	2 329	2 274
Annet	2014	2013	2012
Egenkapitalandel	37 %	64 %	68 %
Utbytte (mill. kroner)	0	0	0

departementets årlige budsjettproposisjoner og det årlige svalbardbudsjettet, jf. bl.a. omtale av Lunckefjellprosjektet i Prop. 111 S (2011–2012) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2012. Stortinget er orientert om den økonomiske situasjonen til SNSKs gruveselskap i Prop. 118 S (2014–2015) og i Prop. 1 S (2015–2016) Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak), der det bl.a. fremgår at det ikke er økonomisk grunnlag for videre oppfaring i Lunckefjellgruven eller å ta ut det allerede oppfarte B4-panelet i Lunckefjell.

5 Styrets vurderinger

Styret besluttet 3.9.2015 at oppfaring i Lunckefjell ikke var forretningsmessig på det daværende tidspunktet. Styret ba på denne bakgrunnen om en dialog med staten som eier for å vurdere alternativer som kan ivareta statens ulike mål med eierskapet i SNSK. Styret ba i et brev fra 8.9.2015 om avklaring på om staten vil bidra med kapital for å muliggjøre

driftshvile i Svea og Lunckefjell i inntil tre år fra 1.1.2017 og fortsatt drift i Gruve 7 med utvidelse til to skift. Styret ba i brev fra 8.9.2015 og 11.10.2015 også om avklaring på hvordan staten vil ivareta sine eiendeler i Svea og SNSKs rolle der, om betydningen av drift i Gruve 7 og om staten vil finansiere planer for ny aktivitet. Styret har også bedt eier om å finansiere deler av udekkede pensjonsforpliktelser i en eventuell driftshvileperiode og om refinansiering av SNSK gjennom tilførsel av ny egenkapital fra eier og/eller ved at eier tillater opptak av lån med pant i boliger eid av datterselskapet Store Norske Boliger. Styret viser ellers til at arbeidet med å utvikle ny virksomhet pågår, og har presentert flere forslag med ulikt detaljeringsnivå, inkludert utvikling av eiendom på Hotellneset, kapitalisering av nytt selskap til nye forretningsmuligheter og videreutvikling og utvidelse av forskningsaktivitet i Svea (SARI-prosjektet).

Med bakgrunn i dette ba styret i oktober 2015 staten om totalt 625 mill. kroner, hvorav 428 mill. kroner til driftshvile i Svea og Lunckefjell i inntil tre år og videre drift av Gruve 7, og 197 mill. kroner til omstillingsprosjekter. Departementet har i samarbeid med rådgiver og selskapet kvalitetssikret kostnadene til de tiltakene styret har bedt om kapital til. Dette reflekteres i de eksterne vurderingene fra finansiell rådgiver og i de forslag departementet foreslår.

6 Eksterne vurderinger

Finansielle vurderinger

Deloitte har på oppdrag fra departementet vurdert de forretningsmessige sidene av styrets henvendelse og alternativer. De peker på følgende hovedpunkter:

- Markedsforholdene for kulldrift har utviklet seg negativt det siste året og utsiktene fremover ser krevende ut.
- Produksjonen i Svea og Lunckefjell skulle etter avtalen mellom DNB, SNSK, SNSG og staten være sluttført i februar 2016, men vil, grunnet mer krevende produksjon enn forutsatt, trolig først avsluttes i april.
- Etter ytterligere reduksjon i kullprisene forventes videre drift i Gruve 7 med to skift å bli forretningsmessig ulønnsomt. Denne vurderingen er følsom for utviklingen i kullprisene, der relativt små endringer kan gi betydelige utslag. Drift i Gruve 7 med to skift er økonomisk mer rasjonelt enn med ett skift. Overgang til to skift forutsetter tilgang til drifts-

- arbeidskapitalfinansiering, estimert til 47 mill. kroner, inkludert en viss sikkerhetsmargin. Drift i Gruve 7 med to skift vil beskjeftige 41 ansatte.
- Driftshvile i Svea og Lunckefjell på inntil tre år kan ikke forsvares forretningsmessig, gitt dagens prisutsikter. Driftshvile gir en opsjon på oppstart innenfor driftshvileperioden. Selv om sannsynligheten for at prisene stiger tilstrekkelig til at oppstart kan forsvares forretningsmessig anses som meget liten, kan det ikke utelukkes innenfor driftshvileperioden.
- Driftshvile er ifølge selskapet mulig i maksimalt tre år, 2017–2019. Driftshvile ventes å kreve en kapitaltilførsel på 144 mill. kroner pr. år, dvs. inntil 432 mill. kroner over perioden. Dette inkluderer bl.a. lønn, ordinære pensjonskostnader til nåværende innskuddspensjonsordninger samt en viss sikkerhetsmargin. Driftshvile forventes å beskjeftige 46 ansatte i Svea i 2017–2019. I tillegg vil det arbeide ca. fem i administrasjonen.
- Ved eventuell oppstart vil det i tillegg påløpe kostnader på om lag 30 mill. kroner (avhengig av tidspunkt), og det vil kreve betydelig likviditet. Behovet vil variere med kullpris, men kan bli over 1 mrd. kroner, der deler trolig kan finansieres eksternt, gitt at oppstart skjer som følge av at prisene er steget slik at det forventes lønnsom drift.
- Som eier av infrastruktur og grunn i Svea, må staten påregne kostnader til vedlikehold. Dette inngår i finansieringsbehovet for driftshvile som beskrevet over, men nivået vil avhenge av statens ambisjonsnivå.
- Utvidelse til to skift i Gruve 7 og forberedelse til driftshvile i Svea og Lunckefjell vil medføre kostnader som påløper i 2016 og som SNSGs bankforbindelse ikke er forpliktet til å bidra med finansiering til i henhold til restruktureringsavtalen fra juni 2015. Den foreslåtte løsningen krever derfor at eier tilfører kapital for å legge til rette for dette. Dette kapitalbehovet er beregnet til 37 mill. kroner.
- Pr. 31.12.2015 hadde SNSG 88 mill. kroner i usikrede førtidspensjonsforpliktelser. Av disse påløper 11 mill. kroner i 2016 og vil dermed finansieres over drift i henhold til minimumsdriftsalternativet. Av de 77 mill. kroner som påløper etter 2016, og som selskapet ikke har kapital til å innfri, oppgis 39 mill. kroner av selskapet som juridisk bindende, hvorav 21 mill. kroner påløper i driftshvileperioden. Styret har bedt staten om å bidra med kapital til å dekke de bindende forpliktelsene som

- påløper i driftshvileperioden, samt ytterligere 7 mill. kroner knyttet til de ansatte som av selskapet beskrives som særlig sårbare ved oppsigelse i 2016. Samlet kapitalbehov til førtidspensjoner i henhold til styrets forespørsel er dermed 28 mill. kroner. For staten, som en ansvarlig eier, synes det i tråd med hva andre ansvarlige eiere kunne gjort å dekke de 7 mill. kronene i ikke-bindende forpliktelser slik styret foreslår.
- SNSKs planer for ny virksomhet er vurdert. Selskapet synes å ha kommet lengst med utvikling av muligheter for bl.a. forskningsaktivitet i Svea (SARI-prosjektet), men dette fremstår foreløpig ikke som lønnsomt. Utvikling av planer for eiendomsutvikling på Hotellneset pågår og kan synes forretningsmessig interessant. Styret har også foreslått 30 mill. kroner til kapitalisering av nytt selskap til nye aktiviteter uten at det nå er mulig å vurdere dette nærmere.
 - Som følge av tap i SNSG er det behov for å tapsføre konserninterne fordringer og investeringer i SNSKs selskapsregnskap. Dette innebærer at den forventede egenkapitalen i SNSK ved årsslutt 2015 er marginalt negativ. For å styrke egenkapitalen og soliditeten i SNSK vil det være rasjonelt for staten som eier å konvertere det ansvarlige lånet fra departementet på 205 mill. kroner, med tillegg av renter, til egenkapital i SNSK. Påløpte renter pr. 31.12.2015 var om lag 18 mill. kroner.
 - Samlet kapitalbehov i 2016, for utvidelse til to skift i Gruve 7 og fremtidig arbeidskapitalbehov der (samt videreføring av drift i gruve), forberedelse til driftshvile i Svea og Lunckefjell samt for dekning av førtidspensjonskostnader i driftshvileperioden i henhold til styrets forslag utgjør til sammen 112 mill. kroner. Det er tatt hensyn til en viss sikkerhetsmargin for eventuell forverring av bl.a. valutakurs og kullpriser, samt operasjonell risiko.
 - Konsernet vil ved utløpet av 2016 ha behov for ytterligere likviditet bl.a. for å kunne betjene fordringer på 74 mill. kroner som SNSG har på morselskapet, og eventuelle krav mot SNSG fra selskapets bankforbindelse og øvrige kreditorer som vil avhenge av den økonomiske utviklingen i selskapet i 2016. Løsninger for dette bør vurderes i løpet av 2016 slik at konsernet og eier kan tilpasse seg forretningsmessig rasjonelt og i henhold til statens mål med eierskapet i SNSK.
 - Fremtidig struktur for, og organisering av, virksomheten i Gruve 7, driftshvileaktivitetene i

Svea og Lunckefjell og øvrig virksomhet i SNSK-konsernet bør vurderes i løpet av 2016.

- Omfang og tidspunkt for oppryddingskostnader avhenger av bl.a. et eventuelt pålegg fra miljøvernmyndighetene. Kostnadene er foreløpig ikke kvantifisert, vil uansett påløpe på et tidspunkt og påvirker ikke beslutningen om utvidelse til to skift i Gruve 7 og forberedelse til driftshvile i Svea og Lunckefjell.

Staten som grunneier vil ha visse kostnader ved forvaltning og vedlikehold av sine eiendommer i Svea. SNSK-konsernet forestår i dag denne forvaltningen og vedlikeholdet på vegne av staten. Dette er kostnader som vil bli dekket inn ved en eventuell bevilgning til driftshvile, og som staten vil måtte finansiere uavhengig av SNSK-konsernets videre utvikling. Konsulentselskapet Sweco har på oppdrag fra departementet gjort vurderinger av driftskostnader og vedlikeholdsbehov for bygningsmasse og infrastruktur som staten eier i Svea. Sweco peker på følgende hovedpunkter:

- Det er betydelige kostnader knyttet til drift og vedlikehold av infrastruktur og bygningsmassen som staten i dag eier, gitt at bygningsmassen og infrastrukturen skal driftes videre i samme omfang som i dag og med dagens/normal standard.
- Legges et slikt ambisjonsnivå til grunn, er anslag på årlige kostnader for staten om lag 55 mill. kroner. De største kostnadselementene er drift av kraftanlegget og lønnskostnader. Deresom man legger et annet ambisjonsnivå til grunn, kan kostnadene bli vesentlig annerledes.
- I tillegg er kostnader ved akutte utbedringstiltak anslått til om lag 15 mill. kroner (engangskostnad).

Juridiske vurderinger

Advokatfirmaet Wiersholm har på oppdrag fra departementet vurdert juridiske problemstillinger knyttet til henvendelsen fra styret og alternativer. Vurderingen har bl.a. omfattet spørsmål rundt restrukturering, kontraktsrett, statsstøtte og miljørett. Wiersholm peker på følgende hovedpunkter:

- Selskapets forpliktelser overfor bankforbindelsen etter minimumsløsningen nedfelt i restruktureringsavtalen forfaller 31.12.2016. Den avtalerettslige situasjonen på dette tidspunktet (og dermed selskapets eventuelle behov for likviditet) avhenger av en rekke forhold, slik som for eksempel likviditeten i selskapet samt om og

hvordan selskapet eventuelt skal drive videre eller avvikles.

- Avvik fra restruktureringsavtalen krever samtykke fra partene.
- Styrets forslag om driftshvile i Svea og Lunckefjell og videre drift i Gruve 7 med to skift vil innebære et avvik fra restruktureringsavtalen. For å akseptere et slikt avvik, har DNB gjennom tillegg til restruktureringsavtalen betinget seg at bankens eksponering skal være den samme som om avviket ikke hadde funnet sted. Wiersholms vurdering er at en slik løsning fremstår som rimelig.
- De ulike hensynene staten har med eierskapet i SNSK kan tilsi at det bør gjøres en nærmere vurdering av hva som vil være en hensiktsmessig selskapsstruktur for konsernet etter 31.12.2016.
- Det foreligger en rekke miljørettslige forpliktelser som blir aktuelle ved en eventuell avvikling av gruvedriften og eventuell innføring av driftshvile. Dersom selskapet går konkurs eller av andre årsaker ikke er i stand til å gjennomføre de aktuelle forpliktelser, er det sannsynlig at slike forpliktelser gjøres gjeldende overfor SNSK eller staten. Det er også nærliggende at staten og/eller SNSK kan anses som ansvarlige i forbindelse med opprydding av gruvevirksomheten Svea og Lunckefjell, selv om det er SNSG som er pliktsubjekt etter tillatelsene.
- Det følger av svalbardmiljøloven § 64 (2) at dersom virksomheten har vært stanset (som ved driftshvile) i mer enn to år, må melding om oppstart sendes til Sysselmannen, som kan bestemme at det må søkes om ny tillatelse før virksomheten igangsettes igjen. Det er ingen rettslig automatikk i at SNSG får innvilget tillatelse til kullgruvedrift på nytt.
- Hvilke av selskapets forpliktelser staten er forpliktet til å dekke ved en eventuell avvikling av selskapet, vil avhenge av hvordan en slik avvikling struktureres og hvilken avtale man eventuelt kan inngå med selskapets kreditorer.
- EØS-avtalens regler om offentlig støtte kommer ikke til anvendelse på Svalbard.

7 Departementets vurderinger

7.1 Overordnede avveininger

Staten har ulike hensyn med eierskapet i SNSK. På den ene side skal eierskapet bidra til å understøtte de overordnede målene i norsk svalbardpolitikk. Selskapets gruvedrift har i mange år bidratt

vesentlig til stabil, helårlig norsk aktivitet og bosetting på Svalbard. SNSK har også inngått avtaler med staten om drift og vedlikehold av deler av statens grunneiendommer på Svalbard. På den annen side har statens mål med eierskapet i SNSK vært at selskapet skal drives på forretningsmessig grunnlag og med sikte på å levere konkurransemessig avkastning. Dette har vist seg krevende de siste årene bl.a. som følge av krevende markedsforhold og betydelige tap på valuta-sikringsavtaler.

Regjeringen anser at staten som eier nå står overfor to hovedalternativer for kullgruvedriften i SNSK-konsernet: 1) Driftshvile som foreslått av styret med mulighet for senere oppstart, inkludert utvidelse til to skift i, og videre drift av, Gruve 7. 2) Avvikling av kulldriften i Svea og Lunckefjell nå, men videre drift av, og utvidelse til to skift i, Gruve 7.

Departementet deler rådgivers vurdering av videre drift i Gruve 7 som forretningsmessig ulønnsomt, men at to skift er mer bedriftsøkonomisk rasjonelt enn ett skift. Etter selskapets vurdering hadde Gruve 7 en samlet kullreserve ved utgangen av 2014 på 1,9 mill. tonn og en forventet levetid, gitt to skift, på om lag ti år. Det er fremover betydelig usikkerhet rundt kullpris og vilkår for videre drift for øvrig. De relativt begrensede investeringene som er vurdert som nødvendige for å muliggjøre videre drift i Gruve 7 synes imidlertid som en akseptabel kostnad for bl.a. å sikre leveranse av kull til kraftverket i Longyearbyen og opprettholde en viss sysselsetting der.

Departementet deler også rådgivers vurdering om at driftshvile i Svea og Lunckefjell fremstår som forretningsmessig ulønnsomt, også tatt hensyn til at staten som grunneier vil ha visse kostnader ved forvaltning og vedlikehold av sine eiendommer i Svea (kostnadene vil avhenge av hvilket ambisjonsnivå staten vil ha for Svea). Lønnsom oppstart vil kreve kullpris godt over dagens og markedets forventninger, og departementet erkjenner at utsiktene for senere oppstart ikke er gode, selv om dette ikke kan utelukkes. Den finansielle kostnaden må veies mot fordeler ved fortsatt norsk aktivitet knyttet til kullgruvene i Svea-området etter utløpet av minimumsdriftperioden 2016.

Samlet sett ser regjeringen gode grunner for å velge driftshvile fremfor avvikling, særlig begrunnet i hensynet til svalbardsamfunnet og målet om opprettholdelse av norske samfunn på øygruppen.

Selv om svalbardsamfunnet har utviklet flere ben å stå på og kan absorbere pågående nedtrapping av antall ansatte i SNSK, ville en avvikling av

kulldriften i Svea få konsekvenser for samfunnet. Flere ansatte i SNSG pendler til og fra fastlandet, men SNSG har etter regjeringens vurdering fortsatt stor betydning for svalbardsamfunnet. Stortinget har ved flere anledninger vist til betydningen av opprettholdelse av norske samfunn på Svalbard, bl.a. ved behandling av St.meld. nr. 22 (2008–2009) Svalbard, jf. Innst. S. nr. 336 (2008–2009).

Departementet viser til at selskapet opplyser om at skiftordning i forbindelse med driftshvile i Svea i størst mulig grad vil legges opp slik at det vil være mest naturlig for de ansatte å være bosatt i Longyearbyen, og at utvidelse til to skift i Gruve 7 vil gi økt bosetting og aktivitet i Longyearbyen ved at ansatte vil jobbe og bo i byen. Departementet legger til grunn at selskapet følger dette opp.

Situasjonen rundt SNSK-konsernet understreker behovet for omstilling og videreutvikling av svalbardsamfunnet. Regjeringen tar en aktiv rolle i dette. Etter forslag fra regjeringen har Stortinget allerede bevilget 50 mill. kroner til arbeidsplasser og omstilling i Longyearbyen over statsbudsjettet 2015. Regjeringen vil også fremme en egen stortingsmelding om Svalbard våren 2016. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget dersom det blir aktuelt å tilføre SNSK midler til å gjennomføre nye prosjekter.

For å kunne videreføre drift i Gruve 7 og gjennomføre driftshvile i Svea og Lunckefjell, vil SNSK-konsernet ved utløpet av 2016 ha behov for ytterligere likviditet. Likviditeten er bl.a. nødvendig for å kunne betjene fordringer SNSG har på morselskapet, og eksterne kreditorers krav mot SNSG som vil avhenge av den økonomiske utviklingen i selskapet i 2016. Alternativet til å tilføre kapital kan innebære konkurs i gruveselskapet. Departementet vil komme tilbake til Stortinget om dette innen utløpet av 2016.

Departementet vil vurdere alternative løsningsalternativer og de strukturelle rammene for konsernets videre virksomhet, herunder også alternative løsninger for eventuell videreføring av virksomhet i Svea og Lunckefjell, og vil ha en dialog med styret om dette.

Regjeringen viser til at etter EØS-avtalen protokoll 40 kommer ikke EØS-avtalen til anvendelse på Svalbard. Regjeringen mener derfor at EØS-avtalens artikkel 61 ikke er til hinder for regjeringens forslag slik det fremgår av denne proposisjonen.

7.2 Nærmere om departementets forslag

Driftshvile i Svea og Lunckefjell, utvidelse til to skift og videre drift i Gruve 7

Iverksettelse av to skift i Gruve 7 og forberedelse til driftshvile i Svea og Lunckefjell vil medføre kostnader som påløper i 2016, som SNSGs bank ikke er forpliktet til å bidra med finansiering til i henhold til restruktureringsavtalen fra juni 2015. Den foreslåtte løsningen krever at det inngås en tilleggsavtale med banken som bl.a. innebærer at SNSK gjøres finansielt ansvarlig for gjennomføring av tiltakene og at eier tilfører kapital til SNSK for å tilrettelegge for dette. Finansieringsbehovet er av rådgiver beregnet til 37 mill. kroner.

I tillegg er det behov for driftsfinansiering av Gruve 7 for den kommende tiårsperioden. Slik finansiering, inkludert en viss sikkerhetsmargin, krever en tilførsel på om lag 47 mill. kroner til SNSK. Det vil likevel være betydelig finansiell og operasjonell risiko ved aktivitetene i Gruve 7, som kan medføre at behovet for driftsfinansiering endrer seg vesentlig.

Selskapet anslår kostnadene for driftshvile til om lag 144 mill. kroner årlig fra 2017, dvs. totalt 432 mill. kroner for 2017–2019 forutsatt driftshvile i hele perioden. Rådgiver har kvalitetssikret dette. De største kostnadselementene er drift av infrastruktur i Svea, herunder kraftanlegget, og lønnskostnader.

Pensjoner

Styret har bedt eier om å bidra med 28 mill. kroner til finansiering av usikrede førtidspensjonsforpliktelse i driftshvileperioden. Det er selskapets ansvar å sørge for at de ansattes rettigheter blir sikret og finansiert på en hensiktsmessig måte. Departementet viser samtidig til rådgivers vurdering om at det ikke er uvanlig at ansvarlige eiere bidrar til å finansiere usikrede pensjonsforpliktelser i særlig krevende situasjoner for et selskap.

Det er departementets vurdering at situasjonen i SNSG er så spesiell at staten, som eier, innenfor de rammene styret foreslår, bør kunne bidra til finansiering av usikrede førtidspensjonsforpliktelse til ansatte i driftshvileperioden. Dette utgjør 28 mill. kroner hvorav 7 mill. kroner ikke er juridisk bindende for selskapet, men kan bidra til løsninger for spesielt utsatte ansatte.

SNSK-konsernets usikrede førtidspensjoner utgjør til sammen 77 mill. kroner pr. 31.12.2016. Konsernet kan således også ved utløpet av driftshvileperioden ha gjenstående forpliktelser, i dag anslått til 49 mill. kroner. Styret har ikke bedt om

kapitaltilførsel til dette nå. En eventuell oppstart i løpet av driftshvileperioden vil forutsette at nødvendig finansiering, herunder også av pensjonsforpliktelser, er til stede. Departementet legger til grunn at styret vil søke å finne hensiktsmessige ordninger for håndtering av pensjonsordninger.

Kapitalbehov i SNSK

På grunn av den negative utviklingen i SNSG oppstår det et behov for å nedskrive kapitalen i SNSK i forbindelse med regnskapsavleggelsen for 2015. Egenkapitalen i SNSK blir da negativ. Departementet deler rådgivers vurdering av at det er rasjonelt å konvertere statens ansvarlige lån til SNSK på 205 mill. kroner med tillegg av netto renteforpliktelser til egenkapital, slik at egenkapitalen og soliditeten i SNSK styrkes. En konvertering vil ikke ha noen kontanteffekt, men vil bidra til å redusere konkursrisikoen i SNSK.

Kapitalbehovet i 2016 til forberedelse av driftshvile, videreføring av driften i Gruve 7 og finansiering av førtidspensjoner i driftshvileperioden utgjør i henhold til rådgivers vurderinger 112 mill. kroner, inkludert en viss sikkerhetsmargin. Med bakgrunn i SNSK-konsernets begrensede evne til å betjene nye lån uten å selge aktiva samt krevende finansielle utsikter, deler departementet rådgivers vurdering om at beløpet bør tilføres som ny egenkapital.

Kapitalbehovet beskrevet ovenfor inkluderer ikke likviditetsbehovet SNSK-konsernet vil ha ved utløpet av 2016 bl.a. for å kunne betjene fordringer SNSG har på morselskapet, som er delvis pantsatt til DNB, og eksterne kreditors krav mot SNSG, som vil avhenge av den økonomiske utviklingen i selskapet i 2016. Dersom dette behovet ikke kan dekkes, kan alternativet bli konkurs i gruveselskapet. Iverksettelse av driftshvile i Svea og Lunckefjell forutsetter i tillegg en årlig bevilgning på om lag 144 mill. kroner fra og med 2017. Ovennevnte likviditetsbehov må også dekkes for å kunne videreføre drift i Gruve 7 og gjennomføre driftshvile i Svea og Lunckefjell.

Oppryddingskostnader som kan påløpe når produksjonen i Svea og Lunckefjell midlertidig eller permanent opphører, er heller ikke inkludert. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget dersom dette skulle bli aktuelt, og også dersom det skulle bli aktuelt innenfor driftshvileperioden å gjenoppta driften i Svea og Lunckefjell.

Struktur SNSK

Med bakgrunn i at det nå er lav sannsynlighet for videreføring av SNSGs hovedvirksomhet i Svea og Lunckefjell ut over 2016, vil departementet ha en dialog med styret i SNSK om konsernets organisering og de strukturelle rammene for den virksomheten som skal videreføres etter utløpet av 2016. Departementet deler rådgivers vurdering av at det er flere hensyn som tilsier at det i løpet av 2016 bør gjøres en nærmere vurdering av hva som vil være hensiktsmessig selskapsstruktur for SNSK. Fra et kommersielt og rettslig ståsted kan det bl.a. være hensiktsmessig å skille ut virksomheter på eller etter restruktureringsavtalens forfallsdato 31.12.2016, noe også styret i SNSK har signalisert. En mulig omorganisering av virksomhetene i SNSK-konsernet kan gjennomføres på flere måter, herunder gjennom styrt avvikling av SNSG før virksomhetsområder videreføres. Dersom det skulle bli aktuelt å gjøre dette og det vil kreve kapital fra staten, vil regjeringen komme tilbake til Stortinget.

Omstillingsprosjekter

Styret i SNSK har bedt eier om kapital til å realisere flere omstillingsprosjekter, herunder videreføring og utvidelse av virksomhet i Svea knyttet til forskning og utdanning, utvikling av Hotellneset og tilrettelegge for ny virksomhet der gjennom bl.a. innbygging av kullager og etablering et nytt selskap som skal muliggjøre etablering av annen type virksomhet. Foreløpige vurderinger tilsier varierende modenhet og forventet lønnsomhet i omstillingsplanene styret har fremlagt. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget dersom det blir aktuelt å tilføre selskapet midler til å gjennomføre nye prosjekter.

Kategorisering

For bedre å reflektere de ulike hensynene staten har som eier i SNSK, vil regjeringen endre kategoriseringen av statens eierskap i selskapet. Regjeringen vil flytte SNSK fra kategori 3 – forretningsmessige mål og spesifikt definerte mål, til kategori 4 – sektorpolitiske mål. Dagens rammer for eierstyringen av selskapet ut over dette videreføres. Det stilles krav om effektiv drift.

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementets forslag innebærer at det i statsbudsjettet for 2016 bevilges 112 mill. kroner i ny egenkapital til SNSK over kap. 950, post 95. Dette skal bidra til et finansielt grunnlag for videre drift i Gruve 7 med to skift og gjennomføring av forberedende aktiviteter for driftshvile i Svea og Lunckefjell i inntil tre år fra 2017.

Midlene vil benyttes til å finansiere investeringer, arbeidskapital og andre aktiviteter for å planlegge for driftshvile i Svea og Lunckefjell, iverksettelse av to skift i, og videreføring av, Gruve 7 samt dekning av usikrede pensjonsforpliktelser i SNSK-konsernet i driftshvileperioden.

Regjeringen er innforstått med at det er stor usikkerhet knyttet til den forretningsmessige utviklingen i SNSG og SNSK-konsernet, herunder lav sannsynlighet for at det blir forretningsmessig rasjonelt å starte opp igjen produksjonen i Svea og Lunckefjell i den aktuelle treårsperioden. Likviditeten som stilles til rådighet for SNSG må derfor betraktes som risikokapital med høy risiko for at den går tapt. Risikoen håndteres budsjettmessig ved at det foreslås å bevilge avsetning til eventuelle fremtidige tap tilsvarende egenkapitalinnskuddets størrelse. Bevilgningen til avsetning til tap vil bli utgiftsført i 2016 og aktivert som en avsetning i kapitalregnskapet. Dersom det skulle bli aktuelt å starte opp kullvirksomheten i Svea og Lunckefjell innenfor driftshvileperioden, vil departement komme tilbake til Stortinget.

Departementet fremmer i tillegg forslag om å konvertere det ansvarlige lånet på 205 mill. kroner til egenkapital i SNSK. På grunn av betydelig risiko ble det utgiftsført en tapsavsetning på hele lånet da det ble bevilget i statsbudsjettet for 2015 og aktivert som avsetning i kapitalregnskapet for 2015. Ved konvertering må tapsavsetningen knyttet til lånet i stedet knyttes til egenkapitalen.

Rentene på lånet foreslås også omgjort til egenkapital. Departementet foreslår konvertering 1. april 2016. Totalt beløper rentene seg da til 26 mill. kroner. Budsjettmessig vil rentene på lånet være en inntekt på statsbudsjettet i 2016, som igjen ytes som egenkapitalinnskudd med tilhørende utgiftsføring og aktivering av tapsavsetning. Departementet foreslår også en fullmakt til å føre renter som påløper ut over 1. april på samme måte uten bevilgning, i tilfelle konverteringstidspunktet skulle forskyves.

Ovennevnte bevilgninger dekker ikke det likviditetsbehovet SNSK-konsernet vil ha ved utløpet av 2016 bl.a. for å kunne betjene fordringer SNSG har på morselskapet, og eksterne kreditorers krav mot SNSG, som vil avhenge av den økonomiske utviklingen i selskapet i 2016. Dersom dette behovet ikke kan dekkes, kan alternativet bli konkurs i gruveselskapet.

Utvidelse til to skift i Gruve 7 vil medføre økt belastning på infrastruktur i Longyearbyen.

Iverksettelse av driftshvile i Svea og Lunckefjell forutsetter med dagens anslag en årlig bevilgning på om lag 144 mill. kroner i statsbudsjettene i inntil tre år fra og med 2017. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget om dette, bl.a. basert på den videre markedsutviklingen. Regjeringen vil også komme tilbake til Stortinget dersom det skulle bli aktuelt innenfor driftshvileperioden å gjenoppta driften.

Ved en eventuell avvikling av gruvevirksomheten har SNSG oppryddingsplikt i henhold til tillatelsene, og det er stilt krav om sikkerhetsstillelse fra selskapet for slike kostnader for Lunckefjell. Omfanget av oppryddingskostnadene er imidlertid usikre og avsatte midler synes ikke tilstrekkelig for samlede forventede oppryddingskostnader. Oppryddingskostnader kan også påløpe når produksjonen i Svea og Lunckefjell midlertidig opphører. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget om dette, dersom det skulle bli en aktuell problemstilling som krever kapital.

Endringer i statsbudsjettet 2016 under Nærings- og fiskeridepartementet
(Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS – rammer for kullvirksomheten)

Nærings- og fiskeridepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i statsbudsjettet 2016 under Nærings- og fiskeridepartementet (Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS – rammer for kullvirksomheten).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om endringer i statsbudsjettet 2016 under Nærings- og fiskeridepartementet (Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS – rammer for kullvirksomheten), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om endringer i statsbudsjettet 2016 under Nærings- og fiskeridepartementet (Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS – rammer for kullvirksomheten)

I

I statsbudsjettet for 2016 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
950		Forvaltning av statlig eierskap	
	51 (ny)	Tapsavsetning, egenkapitalinnskudd til Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS, bevilges med.....	138 000 000
	95 (ny)	Egenkapitalinnskudd til Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS, bevilges med.....	138 000 000
5612		Renter fra Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS	
	81 (ny)	Renter av ansvarlig lån, bevilges med.....	26 000 000

II

Stortinget samtykker til at Nærings- og fiskeridepartementet i 2016 kan konvertere ansvarlig lån på 205 mill. kroner til egenkapital i Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS. Tapsavsetning, ansvarlig lån, 205 mill. kroner, konverteres til tapsavsetning, egenkapitalinnskudd.

III

Stortinget samtykker til at Nærings- og fiskeridepartementet i 2016 kan inntektsføre et eventuelt rentebeløp av ansvarlig lån til Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS som påløper etter 1. april 2016 uten bevilgning på kap. 5612 Renter fra Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS, post 81 Renter av ansvarlig lån. Samme beløp føres på kap. 950 Forvaltning av statlig eierskap, post 95 Egenkapitalinnskudd til Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS og kap. 950 Forvaltning av statlig eierskap, post 51 Tapsavsetning egenkapitalinnskudd til Store Norske Spitsbergen Kulkompani AS.

=====